

РЕШЕНИЕ

№ 5904

гр. София, 28.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3015** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 8627 от 11.03.2020 г. и вх. № 10396 от 01.04.2020 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от К. А. Н., [дата на раждане] в Република Румъния, румънски гражданин, чрез адв. М. Е. Н. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20 – 0267 – 000039 от 26.02.2020 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ Г., с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ “временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач” за срок от един месец.

Жалбоподателят моли съда да отмени оспорената заповед като неправилна, незаконосъобразна, немотивирана, издадена в противоречие с материално правните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Излага подробни съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призована, не се явява и не се представлява, депозира писмено становище и претендира сторените по делото разноски, съгласно списък.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР – редовно призован, не се явява, не изразява становище по жалбата и по съществуването на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален

административен акт на длъжностно лице – полицейски инспектор към ОДМВ, РУ Г. спрямо жалбоподателя ПАМ – временно отнемане на СУМПС за водач за срок от 1 месец, тъй като е управлявал на 26.02.2020 г., около 09,15 часа в [община] на път ВТОРИ КЛАСАС № 81, Д. ХФ, с рег. № AG86XGT, държава Румъния. В района на км 45 с посока на движение от [населено място] към [населено място] оспорващият управлява влекач Д. ХФ 480 ФТ с румънски рег. № AG 86 HGT, категория №3 с максимално допустима маса 20 500 кг. По СРМПС №[ЕИК], собственост на фирма L. T. S.R.L., с адрес S..O. D. № 2C M. P. J.. A. и тегли полуремарке Ш. К. с румънски рег. № AG – 97 XGT, собственост на същата фирма, като навлиза и се движи след пътни знаци В18 с графично изображение 12Т и В6, въведени и поставени на км 30 + 100 със Заповед за въведена временна забрана за движение извън населените места № РД – 11 – 270 от 12.12.2019 г. на Областно пътно управление – Софийска област. Проверката е извършена на републикански път втори клас – 81 С. – П. – Б. – Б. – М. – Л. на к, 45+100. Описаната фактическа обстановка е приета за нарушение на водач на МПС, който навлиза след знак забраняващ влизането на съответното ППС при въведена временна забрана за движение, което е нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. За констатираното нарушение на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 149631 от 26.02.2020 г. В него е записано, че К. А. Н. е нарушил разпоредбите на чл. 6, т.1 от ЗДвП, като са иззети СУМПС № 00367448, СУМПС № А00367448G, СРМПС №[ЕИК].

При тази фактическа обстановка ответникът по делото е приел, че водачът е навлязъл след знак забраняващ влизането на съответното ППС при въведена временна забрана за движение, за което нарушение и на основание чл. 22 от ЗАНН е издадена процесната заповед, с която е отнето СУМПС за срок от 1 месец на основание чл. 171, т.1, б. „ж” от ЗДвП.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи и допълнително изисканите от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал.1 от АПК срок пред Административен съд – София град от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетите по делото като доказателства Заповед № 8121к – 60074 от 30.04.2018 г. на министъра на МВР и заповед № 517з – 51 от 05.01.2018 г. на директора на ОДМВР – С..

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т.1, б. „ж“ от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е издадена при спазване на материалния закон и при съобразяване с целта на закона, поради следните съображения:

За принудителните административни мерки (ПАМ) има уредба в нормата на чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Според нея за

предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ. Според чл. 171, т.1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 171, т.1, б. „ж“ от ЗДвП (в редакцията към датата на издаване на обжалваната заповед), принудителната административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач“ се налага на водач, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места – за срок от един месец.

В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение в оспорената заповед, административният орган е приел, че водачът е на МПС е навлязал след знак, забраняващ временно влизането, съгласно Заповед № РД – 11 – 270 от 12.12.2019 г. на директора на Областно пътно управление С.. Деянито е квалифицирано като нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда, че участниците в движението: 1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка, а именно несъобразяването на водача с пътни знаци В18 „Забранено е влизането на пътни превозни средства с маса с товар, по – голяма от означената“ и В6 „Забранено е влизането на моторни превозни средства с ремаркета“. В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не се опроверга, установената по делото фактическа обстановка и не са ангажираха писмени доказателства.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата на К. А. Н., следва да се остави без уважение, а обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20 – 0267 – 000039 от 26.02.2020 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ Г., с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ “временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач” за срок от един месец, да се потвърди като правилна и законосъобразна.

При този изход на спора трябва да се уважи искането на ответника за присъждане на юристконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., определено по реда на чл. 143, ал. 1 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за явяване в едно съдебно заседание.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд - София - град, Трето отделение, 8 - ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. Н., [дата на раждане] в Република Румъния, румънски гражданин срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20 – 0267 – 000039 от 26.02.2020 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР

С., РУ Г., с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ “временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач” за срок от един месец.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: